

THE WALL

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟΝ ΕΘΝΙΚΙΣΜΟ

50 ΣΕΝΤΣ
ΕΝΙΣΧΥΣΗ £1

ΤΕΥΧΟΣ 8

ΝΑ ΑΝΤΙΣΤΑΘΟΥΜΕ!
ΤΟΥΣ
ΑΝΗΣΥΧΟΥΝ! ΝΑ
ΚΑΝΕΙ

Διαβάστε:

- να σταματήσουμε τη δράση των φασιστών
- φοιτητικό κίνημα Ελλάδας και Κύπρου
- να καταργήσουμε τη στολή
- εκκλησιαστικά σχολεία και ιστορία

Να σταματήσουμε τη δράση των φασιστών!

Οι εθνικιστικές-φασιστικές οργανώσεις στην Κύπρο βρίσκονται σε άνοδο. Μέσα σε λιγότερο από 6 μήνες φέτος γίναμε μάρτυρες 3 χτυπημάτων φασιστικών οργανώσεων.

- Η επίθεση εναντίον Τ/κ στην Αγγλική Σχολή από «εθνικόφρονες» μαθητές (ΕΦΕΝ)
- Η πορεία ενάντια στους πολίτες για το άνοιγμα της Λήδρας (ΕΦΕΝ και Χρυσή Αυγή)
- Η επίθεση κατά της ΚΙΣΑ, Κίνησης για Ισότητα, Στήριξη, Αντιρατσισμό, με συνθήματα και σβάστικες στους τοίχους και τις πόρτες του κτηρίου τους.

Την ίδια στιγμή η αστυνομία μάς έχει ενημερώσει (!) ότι η Νεολαία Ενάντια στον Εθνικισμό είναι το επόμενο θύμα των οργανώσεων αυτών.

Η απειλή αυτή, που η ίδια η αστυνομία δεν ήθελε να μας φανερώσει τις πηγές της, πρέπει να γίνει αφορμή όχι για να φοβηθούμε και να κλειστούμε σπίτια μας αλλά για να βγούμε δυναμικά και να τους απαντήσουμε ότι ο φασισμός έχει κάνει πλέον αρκετό κακό στην Κύπρο και στον κόσμο και δεν θα τον ανεχτούμε.

Τρεις επιθέσεις που έχουν δείξει ήδη τους στόχους τους και την ιδεολογία τους. Όσο κι αν έλεγαν στην αρχή κι ήθελαν να δείξουν ότι είναι απλά εθνικιστές και πατριώτες, η δράση τους αποδεικνύει το αντίθετο:

- Στην επίθεση τους στη Λήδρας έκαναν το χιτλερικό χαιρετισμό.
- Στην επίθεση στην ΚΙΣΑ σχεδίασαν σβάστικες.

Τι άλλο πρέπει να κάνουν για να παραδεχτούν αυτοί κι εμείς ότι είναι φασίστες; Τι χρειάζεται να κάνουν μέχρι να αντιδράσουμε; Να κάνουν κλίβανους και να καίνε Εβραίους; Ή να βγαίνουν στους δρόμους και να πυροβολούν οποιοδήποτε διαφορετικό ή όποιον δε συμφωνεί μαζί τους;

Για την Κύπρο ο φασισμός δεν σημαίνει μόνο τις σφαγές του Β' παγκοσμίου πολέμου. Σημαίνει και εισβολή, διχοτόμηση, προσφυγιά. Εθνικιστές - φασίστες ήταν που έκαναν το πραξικόπημα το '74 κι άνοιξαν τον δρόμο στην Τουρκία για την εισβολή.

Και τώρα έχουν γεμίσει την πόλη με συνθήματα και σύμβολα που μας θυμίζουν ακριβώς αυτά: πόνο, πόλεμο, εισβολή, προσφυγιά!

Αν θεωρούν τον εαυτό τους πολιτική οργάνωση, (γιατί εμείς τους θεωρούμε από τη δράση τους συμμορίες τραμπούκων) να βγουν ανοιχτά και να κάνουν πολιτική κι όχι να οργανώνουν επιθέσεις ενάντια σε όποιον διαφωνεί μαζί τους.

Η Νεολαία Ενάντια στον Εθνικισμό εκδίδει ακόμη ένα τεύχος που αφορά τις νεοφασιστικές-εθνικιστικές οργανώσεις με στόχο να πάμε ένα βήμα πιο βαθιά στο πρόβλημα, αναζητώντας τις αιτίες και τρόπους δράσης ώστε να αποδυναμωθούν και να μην ξαναζήσουμε επεισόδια όπως αυτά της χρονιάς που περνά.

Για την αντιρατσιστική πορεία στις 22 Μαρτίου

Στις 22/3, πραγματοποιήθηκε αντιρατσιστική πορεία στα πλαίσια της Εβδομάδας Κατά του Ρατσισμού, Διάκρισης και Ξενοφοβίας, για τα δικαιώματα των μεταναστών, των αιτητών ασύλου και των ξένων φοιτητών που οργάνωνε η ΚΙΣΑ (Κίνηση για Ισότητα, Στήριξη, Αντιρατσισμό).

Η πορεία είχε 800 άτομα, μετανάστες αλλά και Κύπριους, οι οποίοι καταλαβαίνουν ότι δε φταίνε οι μετανάστες για τα προβλήματά τους, αλλά η κυβερνητική πολιτική.

Η πορεία πέρασε από την Βουλή, το Υπουργείο Εργασίας, το Υπουργείο Εσωτερικών και το τμήμα Αρχείου Πληθυσμού και Μετανάστευσης.

Η τελευταία στάση που έγινε έξω από το γραφείο της κας Σιακαλλή, διευθύντριας του τμήματος και υπεύθυνη για την έγκριση αδειών παραμονής και για τα εντάλματα απέλασης, πήρε και τη μεγαλύτερη δημοσιότητα. Λίγες μέρες μετά την πορεία οι λειτουργοί δημοσίευσαν επιστολή όπου κατηγορούσαν τους διαδηλωτές για «υποκινούμενα επεισόδια» που προκλήθηκαν κι ότι, αν επαναληφθούν, τότε θα αντιδράσουν δυναμικά. Όμως οι διαδηλωτές φώναζαν να παραιτηθεί η Σιακαλλή γιατί πολλοί από αυτούς έπεσαν θύματα της

πολιτικής του συγκεκριμένου γραφείου, φυλακίστηκαν χωρίς να φταίνε επειδή δεν μπορούσαν να βρουν τον φάκελό τους (!) ή επειδή δεν έφτασε ακόμη η άδεια παραμονής τους (!). Πολλοί πρόσφυγες και μετανάστες βρίσκονται στο μπλοκ 10 των Κεντρικών Φυλακών και παρόλο που έχουν όλα τα νόμιμα δικαιώματα να ζουν ελεύθεροι (σαν αιτητές ασύλου) η κ. Σιακαλλή δε δίνει έγκριση για την αποφυλάκισή τους! Για αυτό το θέμα έκανε παρέμβαση ακόμη κι ο μητροπολίτης Μόρφου. Μήπως είναι κι αυτός υποκινούμενος;

Έτσι οι λειτουργοί αντί να αλλάξουν τις συνθήκες που δημιουργούν αυτά τα συνθήματα και τις αντιδράσεις, θεωρούν πιο αποτελεσματικό να σταματήσουν όσους διαμαρτύρονται κι εκφράζουν τη

δυσaréσκεια τους για την πολιτική που εφαρμόζεται. Όμως εμείς δε θα σταματήσουμε να παλεύουμε μέχρι να λυθούν αυτά τα προβλήματα και να σταματήσουν οι ρατσιστικές πολιτικές τους. Για να έχουμε όλοι, Κύπριοι και ξένοι, τα ίδια δικαιώματα στην εργασία, την εκπαίδευση, την ζωή.

Αθηνά Καρυάτη

Γήπεδο ή πολιτική αρένα;

Μετά τον τελευταίο ποδοσφαιρικό αγώνα που πήγα και μετά από τη γερή δόση συνθημάτων πολιτικού περιεχομένου θα το σκεφτώ πολύ αν θα ξαναπάω.

Στο γήπεδο συνήθως πάμε για να υποστηρίξουμε την ομάδα μας και να παρακολουθήσουμε την αναμέτρηση δύο ομάδων. Όμως πλέον κατάντησε να πηγαίνουμε και να ακούμε τις αντιπαραθέσεις μεταξύ «αριστερών-δεξιών». Ο αγώνας έχει καταλήξει να γίνεται πολιτικός παρά αθλητικός.

Πηγαίνοντας παίρνουμε μια άφθονη δόση εθνικιστικών συνθημάτων και βλέπουμε εθνικιστικά σύμβολα. Λέγεται ότι η Χρυσή Αυγή τρύπωσε για τα καλά σε κάποιες ομάδες που θεωρούνται «δεξιές» με αποτέλεσμα να σπείρουν τον εθνικισμό σε άτομα που δεν έχουν την παραμικρή ιδέα του τι συνθήματα φωνάζουν ή ακόμη τι σημαία κρατάνε αφού το κάνουν μόνο επειδή έγινε σύμβολο

της ομάδας τους. Ακούσαμε επίσης ότι σε αναμέτρηση που έγινε στην Αθήνα η ελλαδίτικη ομάδα είδε τις εθνικόφρονες κυπριακές ομάδες και αντί να χαρεί που στηρίζουν το έθνος τους, νόμιζαν ότι ήταν χρυσαυγίτες και τους έδειραν! Αν τελικά δεν γίνονται αποδεκτές στη χώρα που υποστηρίζουν (τελικά), τότε γιατί γίνονται αποδεκτά εδώ;

Το να μετατρέπεται το πιο δημοφιλές άθλημα σε πεδίο πολιτικής αρένας, διώχνει πολλούς φιλάθλους από το γήπεδο. Το ποδόσφαιρο θα πρέπει να είναι μακριά από πολιτικές ιδεολογίες και σκοπιμότητες και να λειτουργεί

ως χώρος αθλητικής αναμέτρησης και μόνο, όπως είναι και ο ρόλος του.

Χριστιάνα Ιωαννίδου
Λύκειο Λατσιών

Τι παίζει με τα ιδιωτικά κολέγια στην Κύπρο;

Οι περισσότεροι άνθρωποι πιστεύουν ότι εκείνοι που πηγαίνουν σε ιδιωτικό κολέγιο στην Κύπρο είναι οι αποτυχημένοι και οι χαζοί κατά κάποιον τρόπο. Αυτό όμως δεν ισχύει αφού το ζω και γνωρίζω. Η αλήθεια είναι πως εκείνοι που θέλουν να σπουδάσουν στην Κύπρο αλλά δε μιλάνε καλά ελληνικά ή που το πανεπιστήμιο Κύπρου δεν έχει τους κλάδους που θέλουν, ή δεν έχουν την οικονομική δυνατότητα να φύγουν στο εξωτερικό δεν έχουν άλλη επιλογή από το να πάνε σε ιδιωτικό κολέγιο.

Όμως εκεί αρχίζουν οι δυσκολίες. Αν ο φοιτητής δεν έχει τα χρήματα που χρειάζονται για τα δίδακτρα τότε χρειάζεται να εργάζεται παράλληλα με τις σπουδές του. Θα αναγκαστεί να πηγαίνει σε νυχτερινά μαθήματα και να χάνει πολλά από τη φοιτητική ζωή του πρωινού (κοινωνικοποίηση σημαντική για την προσωπική του εξέλιξη). Ή μπορεί ο φοιτητής να αναγκαστεί να πάρει δάνειο από σχετικά νεαρή ηλικία κι αυτό ποτέ δε φέρνει θετικά αποτελέσματα μια και θα χρωστάει για μια ζωή.

Το να σπουδάξεις είναι μια διαδικασία κι όχι απλά μαθήματα. Τι επιλογή υπάρχει όμως όταν τα κολέγια απαιτούν τόσες χιλιάδες λίρες το χρόνο;

Έπειτα στα τέσσερα χρόνια δεν τελειώνει το 'βασανιστήριο' των σπουδών και του διαβάσματος. Μετά τα 4 χρόνια που τελειώνει το δίπλωμα, ο φοιτητής πρέπει να σπουδάσει για ακόμη 1 έτος σε άλλο κολέγιο ή πανεπιστήμιο συνήθως στο εξωτερικό για το Master ώστε να μπορεί να εργοδοτηθεί κάπου. Πόσα χρόνια επιτέλους θα κοπιάζουν οι φοιτητές; Πότε θα μπορούν να εργοδοτηθούν και να ανεξαρτητοποιηθούν;

Από τη στιγμή που διαφημίζουν ότι η γνώση που παίρνεις στα ιδιωτικά είναι καλύτερη τότε γιατί να μην μπορείς να δουλέψεις στα 4 χρόνια; Τα πτυχία μας θα έπρεπε να έχουν επαγγελματικά δικαιώματα όπως στην Ελλάδα και σε άλλες χώρες που η παιδεία είναι δημόσια και στα 4 χρόνια ο φοιτητής δικαιούται να εργαστεί. Τι παράδοξο και ταυτόχρονα δίκαιο γεγονός.

Μελίσα Μαυρήs
Cyprus College

Με το κωλόχαρτο στο ένα χέρι και με το όπλο στο άλλο!

Τι τρώνε οι φαντάροι της ΕΦ;

Με την ευκαιρία των εορτών του Πάσχα πολλά γράφτηκαν και ειπώθηκαν από τα ΜΜΕ για ληγμένα κρέατα και πώς πρέπει να προσέχει ο καταναλωτής. Η ΕΦ φαίνεται να μην τα άκουσε καθώς μετά το πασχαλινό γεύμα βρέθηκαν κρούσματα τροφικής δηλητηρίασης από κρέας! Το στρατόπεδο είχε επισκεφτεί κι ο Τάσος αλλά από ότι φαίνεται έφαγε...«άλλο κρέας»! Τέτοια γεγονότα ίσως συμβάλουν στο να αντιληφθούν μερικοί το τι ακριβώς συμβαίνει στην ΕΦ.

Γιατί βρέθηκαν χαλασμένα κρέατα; Η απάντηση βρίσκεται στα συμβόλαια, τις συμφωνίες και τα συμφέροντα (προφανώς όχι των στρατιωτών) που εξυπηρετούν αυτά.

Σκέτη επιχείρηση κατάντησε η ΕΦ. Και τα κέρδη πρέπει να είναι πολύ μεγάλα αν αναλογιστούμε πόσα χρήματα δίνονται στην ΕΦ από τον ετήσιο προϋπολογισμό. Εκτός αν θέλει η κυβέρνηση η ίδια να δίνει κονδύλια για ληγμένα. Ελπίζουμε πως όχι. Συνεπώς κάποιοι βγάζουν μεγάλα κέρδη σε βάρος της υγείας μας!

Καλές όλες οι καταγγελίες για τα ληγμένα κρέατα την περίοδο του Πάσχα, αλλά το τι πραγματικά συμβαίνει ολόχρονα θα το αντιμετωπίσει κανείς, ή τόσο μεγάλα είναι τα συμφέροντα που όλοι κάνουν τα στραβά μάτια; Ήδη

στις εφημερίδες θέλουν να το παρουσιάσουν ότι «μπορεί και να μην φταίει ο προμηθευτής...». Όμως δεν είναι μόνο το κρέας και οι φαντάροι το ζουν καθημερινά. Και η γραφειοκρατία του στρατού τους εμποδίζει από το να παρέμβουν για να το αλλάξουν. Όταν το σύνολο των νέων της Κύπρου είναι για δύο χρόνια υποχρεωτικά στην ΕΦ τότε το πρόβλημα δεν είναι μόνο των φαντάρων αλλά όλης της κοινωνίας και δεν πρέπει να ξεχαστεί αλλά να λυθεί.

Τ.Ι.

Πως σχετίζεται ότι γίνεται στην Ελλάδα με το φοιτητικό κίνημα της Κύπρου:

Το Πανεπιστήμιο Κύπρου (Π.Κ.) είναι δομημένο σχεδόν όπως θέλει τα ελληνικά πανεπιστήμια η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας. Τα προβλήματά του δεν είναι πολύ διαφορετικά από αυτά των ελληνικών πανεπιστημίων. Κι αυτό γιατί ούτως ή άλλως, μια σειρά από τμήματα που θεωρούνται «μη αποδοτικά» δε χρηματοδοτούνται από το κράτος όπως άλλα, κι έτσι υπάρχουν τεράστιες ελλείψεις σε καθηγητικό προσωπικό κι υποδομές. Επίσης, διάφορες παροχές που στα ελληνικά πανεπιστήμια είναι δωρεάν (π.χ. βιβλία και στέγαση), στο ΠΚ τις πληρώνει ο φοιτητής. Τώρα σκέφτονται να πληρώνει και διδάκτρα στο ΤΕΠΑΚ!

Την ίδια στιγμή, ο φοιτητής είναι αναγκασμένος να εργαστεί πολύ πιο εντατικά (πολλές φορές δε και σε σημείο ψυχικής και σωματικής εξάντλησης) για να πάρει πτυχίο. Από τη μια υπάρχουν τεράστιες απαιτήσεις για να περάσει το έτος κι από την άλλη ο φοιτητής έχει ελάχιστο χρόνο στη διάθεσή του για να ολοκληρώσει τις σπουδές του.

Βέβαια τα κυπριακά ΜΜΕ δε μιλούν για την κατάσταση στο ΠΚ. Ούτε είπαν ποτέ γιατί πραγματικά έγιναν οι καταλήψεις στην Ελλάδα Μιλούν μόνο για πολιτικές σκοπιμότητες των φοιτητών και πώς οι πράξεις τους υποβαθμίζουν το πανεπιστήμιο. Θέλουν να μας πουν δηλαδή ότι οι φοιτητές υποβαθμίζουν και το ΠΚ που αντιμετωπίζει τα παραπάνω προβλήματα;

Οι φοιτητές ζουν τα προβλήματα αυτά καθημερινά και στόχος τους μέσα από τις κινητοποιήσεις είναι να τα αλλάξουν για μια καλύτερη παιδεία κι ένα καλύτερο μέλλον. Το ίδιο θα χρειαζόταν να γίνει κι εδώ. Όμως για να γίνει, χρειάζεται μια ειλικρινής φοιτητική πρωτοβουλία που όχι μόνο θα εκθέτει τα προβλήματα της φοιτητικής κοινότητας, αλλά θα έχει και την πολιτική βούληση και ικανότητα, να υποστηρίξει και να αγωνιστεί για τις φοιτητικές διεκδικήσεις και να προωθήσει λύσεις που να είναι προς το συμφέρον των φοιτητών και της κοινωνίας.

Τα μαθήματα από τον αγώνα των φοιτητών στην Ελλάδα

Το φοιτητικό κίνημα στην Ελλάδα, ούτε νίκησε καθαρά, αλλά ούτε νικήθηκε καθαρά. Η κυβέρνηση μπορεί να κατάφερε να υπερψηφίσει τα νομοσχέδια που πρότεινε, αλλά αναγκάστηκε να τα αλλάξει σε μεγάλο βαθμό. Επίσης η αναθεώρηση του άρθρου 16 (άρση της απαγόρευσης λειτουργίας ιδιωτικών ΑΕΙ) φαίνεται να σκαλώνει, μιας κι η κυβέρνηση δεν κατάφερε να συγκεντρώσει την απαραίτητη πλειοψηφία για να περάσει την αναθεώρηση κατευθείαν. Αυτό συνέβη διότι βρέθηκε αντιμέτωπη με το σύνολο της φοιτητικής κοινότητας κι ένα αρκετά μεγάλο κομμάτι της κοινωνίας.

Το κίνημα απέτυχε εξαιτίας της αδυναμίας του να μετεξελιχτεί σε πανεκπαιδευτικό μέτωπο. Αν κι υπήρχε η βούληση από πλευράς φοιτητών προς αυτή την κατεύθυνση, λόγω συγκυριών δεν μπόρεσαν οι δάσκαλοι κι οι μαθητές να συμμετέχουν. Επίσης δεν

μπόρεσε να γίνει η σύνδεση του φοιτητικού κινήματος με τους εργαζόμενους, μιας κι οι ηγεσίες τους δεν κινητοποιήθηκαν ή δεν ήθελαν να κινητοποιηθούν έγκαιρα κι αποτελεσματικά.

Η προϋπόθεση για τη νίκη οποιουδήποτε κινήματος είναι το άνοιγμά του στην κοινωνία. Δηλαδή, στην περίπτωση των φοιτητών, να γίνει μια συστηματική εκστρατεία και σε χώρους που επηρεάζονται άμεσα από τις εξελίξεις στην παιδεία, όπως των μαθητών και των εργαζομένων. Γιατί η παιδεία δεν είναι μόνο θέμα των φοιτητών αλλά όλης της κοινωνίας.

Νικόλας Κοκκάλης
Τμήμα Κοινωνικών Επιστημών
Πανεπιστήμιο Κύπρου

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ «ΣΧΟΛΕΙΑ»

Η εκκλησία επεμβαίνει ξανά στα της εκπαίδευσης θέλοντας να επιβληθεί. Αυτή τη φορά σκέφτεται να ανοίξει δικά της, πλήρως ελεγχόμενα από αυτήν σχολεία τα οποία όμως να είναι ισάξια με τα δημόσια και στα οποία θα πηγαίνουν επιλεγμένοι μαθητές!

Το πρώτο ερώτημα που γεννάται είναι γιατί η ορθόδοξη εκκλησία να έχει λόγο στα του κράτους εφ' όσον έχουν ευρέως αναγνωριστεί οι αξίες της ανεξιθρησκίας; Ο καθένας είναι ελεύθερος να πιστεύει ό,τι θέλει λένε. Γιατί λοιπόν τα σχολεία μας, που θα πρέπει να ενισχύουν τη θέση αυτή, πρέπει να υπακούουν στις υπαγορεύσεις της εκκλησίας;

Ας δούμε λίγο τις απόψεις της:

Είναι οι ξενόγλωσσοι που ρίχνουν το επίπεδο των δημόσιων σχολείων;

Σε μια πολυπολιτισμική Κύπρο όπου πέρα από τις δύο κυρίαρχες εθνοτικές ομάδες (Ε/κ και Τ/κ) ζουν ανάμεσά μας αναγνωρισμένες μειονότητες καθώς και πολλοί μετανάστες, τα σχολεία θα πρέπει να είναι έτοιμα να εντάξουν στην κοινωνία και να φέρουν κοντά αυτούς τους πληθυσμούς, εκτός κι αν επιθυμούμε γκετοποίηση. Κι από ότι φαίνεται κατά κει οδεύουμε με τα σχολεία μας διαμορφωμένα στις προδιαγραφές του κλήρου και με το Μητροπολίτη Πάφου να δηλώνει δημόσια ότι οι ξενόγλωσσοι είναι που ρίχνουν το επίπεδο των δημόσιων σχολείων. Τα σχολεία είναι που θα πρέπει να προσαρμόζονται στις ανάγκες και στις ιδιαιτερότητες των μαθητών κι όχι το αντίθετο.

Γιατί να διδάσκεται στα σχολεία ο παγκόσμιος πολίτης και όχι οι ελληνικές αξίες που είναι και πανανθρώπινες, διερωτάται ο Μητροπολίτης Πάφου...

Η απάντηση βρίσκεται βεβαίως στην ιστορία τόσο την πρόσφατη όσο και την... πολύ πρόσφατη! Η προσήλωσή μας στην ιδέα της Ένωσης με την Ελλάδα που άφηνε τους Τ/κ εκτεθειμένους, οδήγησε στη διχόνοια των 2 κοινοτήτων και κατ' επέκταση έδωσε στην Τουρκία δικαιολογία να εισβάλει στην Κύπρο όταν μάλιστα οι 2 κοινότητες είχαν καταφέρει να ζήσουν αρμονικά, για αρκετά χρόνια πριν. Πού είναι οι πανανθρώπινες αξίες του ελληνοισμού όταν ομάδα ελληνόφρονων νέων μπαίνει στην Αγγλική Σχολή και επιτίθεται σε Τ/κ μαθητές; Ή κρατώντας ελληνικές και βυζαντινές σημαίες, προσπαθεί να διαλύσει ειρηνική εκδήλωση υπέρ του ανοίγματος της οδού Λήδρας; Αυτές τις πανανθρώπινες ελληνικές αξίες εννοεί ο Μητροπολίτης; Η στάση αυτή της εκκλησίας αποσκοπεί μάλλον στην

μετεξέλιξη των σχολείων μας σε Εργοστάσια Παραγωγής Εθνικιστών -και επίσημα πλέον- υπό τις ευλογίες της, βεβαίως.

Αναφορικά με τις απόψεις της εκκλησίας πάνω στην επανασυγγραφή των σχολικών βιβλίων της ιστορίας...

Αν διδαχτούμε σύγχρονη κυπριακή ιστορία από αμερόληπτα βιβλία και άλλες πηγές καθώς και από ξύπνιους και ανοικτόμυαλους καθηγητές (γιατί η εκκλησία ανακοίνωσε ότι στα πρότυπα σχολεία που προτίθεται να ιδρύσει θα γίνεται αυστηρή επιλογή των διδασκόντων) θα μπορούσαμε να δούμε πως πίσω από τις δικαιοδικές ταραχές βρίσκονται διεθνή και τοπικά αστικά συμφέροντα που έσπεραν το σωβινισμό στις 2 κοινότητες (η Αγγλία μετά από τόσα χρόνια εξακολουθεί να διατηρεί βάσεις στην Κύπρο). Έτσι θα κατανοήσουμε πως κανένας λαός δε φταίει για τη μοίρα του νησιού μας, αλλά οι μεγάλες δυνάμεις που ανέκαθεν καθόριζαν την πορεία μας. Αν τότε απαλλαγούμε από τον εθνικισμό μας και αποφασίσουμε να συνυπάρξουμε με αυτούς που σήμερα θεωρούμε μίσσημα, τι θα γίνει; Θα «τουρκέψουμε»; Δε νομίζω.. Σ' εκείνο το σημείο θα επικεντρωθούμε σε όσα μας ενώνουν και θα απαλλαγούμε από το φανατισμό μας. Κι έτσι μόνο θα μπορούσαμε να βρούμε πραγματικές λύσεις για τα προβλήματα που δέθεν δημιουργούν οι ξένοι αλλά πραγματικά δημιουργούν οι αστικές τάξεις.

**Ελένη Ιωάννου
Λύκειο Κύκκου Α**

ΜΙΑ ΠΟΝΕΜΕΝΗ ΙΣΤΟΡΙΑ

«Όποιος ελέγχει το παρελθόν, ελέγχει το μέλλον. Και όποιος ελέγχει το παρόν, ελέγχει το παρελθόν» (Τζ. Όργουελ)

Τον τελευταίο καιρό παρουσιάζεται διεθνώς μια τάση για αλλαγή των βιβλίων της ιστορίας ώστε να «αφοπλιστεί η ιστορία». Με αφορμή αυτό άλλαξαν το βιβλίο της Ιστορίας της Στ δημοτικού. Το βιβλίο αυτό έχει προκαλέσει διάφορες αντιδράσεις. Στην Κύπρο έχει απορριφθεί, ενώ βγήκαν νέες οδηγίες για αλλαγές πάνω στις σελίδες που αφορούν την Κύπρο για τους εδώ εκπαιδευτικούς. Ανακοινώθηκε, ακόμη, ότι θα γραφτούν «δικά μας» βιβλία ιστορίας για όλες τις βαθμίδες της εκπαίδευσης.

Η ιστορία που μαθαίνουμε στο σχολείο δεν είναι μόνο το βιβλίο και δεν μπορεί να προσεγγίζεται με ένα βιβλίο/εκπρόσωπο της «ΑΛΗΘΕΙΑΣ». Πρέπει οι μαθητές να μάθουν να επεξεργάζονται πηγές μαθαίνοντας να βγάζουν συμπεράσματα και καλλιεργώντας την κριτική τους σκέψη. Είναι όμως έτοιμο το σχολείο να το δεχθεί αυτό;

Ένα ζήτημα είναι τι ιστορία μαθαίνουν οι εκπαιδευτικοί και κατά πόσο είναι έτοιμοι να δεχθούν μια άλλη άποψη από το μαθητή. Το αναλυτικό πρόγραμμα του δημοτικού επιβάλλει στον εκπαιδευτικό ώστε οι μαθητές « να διαμορφώσουν εθνική συνείδηση ως μέλη του ελληνικού έθνους». Οπότε ο εκπαιδευτικός δεν έχει από την αρχή την ελευθερία να διδάξει ιστορία κι όχι τοποθέτηση επί της ιστορίας.

Από τη στιγμή που το μάθημα, και η όποια ιστορική κρίση/άποψη κατ' επέκταση αξιολογείται, η ελευθερία έκφρασης του μαθητή θα είναι πάντα προβληματική. Είναι γνωστό ότι υπάρχουν εξεταστικά αποδεκτές απαντήσεις που ο μαθητής θα χρησιμοποιήσει, ακόμα κι αν έχει αντιρρήσεις, προκειμένου να μην πάρει κακό βαθμό.

Ακόμα, η σχολική Ιστορία δεν είναι μόνο ζήτημα δύο εβδομαδιαίων διδακτικών ωρών. Ιστορικά ζητήματα μπαίνουν και αλλού και με τρόπο αντιεπιστημονικό. Αν, π.χ., δούμε ποιήματα και θεατράκια σχολικών εκδηλώσεων στις εθνικές επετείους, θα πήξουμε στο ιστορικό ψέμα. Έτσι, τυχόν αλλαγές στο μάθημα της Ιστορίας, πέρα από τα βιβλία θα πρέπει να αφορούν κι αυτά.

Ο εθνικισμός που προκύπτει στις συνειδήσεις των νεολαίων δεν φαίνεται μόνο από έρευνες που δημοσιεύτηκαν στον τύπο που δείχνουν ότι μεγάλο ποσοστό της μαθητιώσας νεολαίας δε θέλει να συμβιώσει με τους Τ/Κ, αλλά και από τις συνεχείς τον τελευταίο καιρό εμφανίσεις νεολαίων οργανωμένων σε εθνικιστικά/νεοναζιστικά σύνολα (βλέπε σελ. 2).

- Τα βιβλία Ιστορίας και η αντιμετώπιση ιστορικών γεγονότων στο κυπριακό σχολείο θα πρέπει επιτέλους να είναι απαλλαγμένα από εθνικισμό, προκαταλήψεις και μισές αλήθειες.
- Όλοι οι εκπαιδευτικοί να είναι σε θέση να δέχονται τη διαφορετικότητα ως προς την έκφραση απόψεων και τις αντιλήψεις.
- Θα πρέπει να αντιδρούμε στην επιμονή μερικών εκπαιδευτικών να παρουσιάζουν ιστορικά ψεύδη με τα θεατράκια και τα ποιημάτια τους που διαπερνούν τις νεανικές συνειδήσεις με το γνωστό κόστος που έχουμε πληρώσει και πληρώνουμε στην Κύπρο: τον εθνικισμό.
- Θέλουμε τα παιδιά μας να μεγαλώσουν όχι αφομοιώνοντας μισημένες τροφές, αλλά ελεύθερα σκεπτόμενα.

Αν. Ι.

ΔΔΚ ή αδράνεια. Διάκριση. Καταναγκαστική προσφορά:

«Χαρά της μάθησης». Αυτό υποστηρίζει το Υπουργείο Παιδείας πως προωθεί στα σχολεία της Κύπρου. Τώρα ο μαθητής θα είναι σε θέση να «επινοεί, να σχεδιάζει, να εκτελεί και να απολαμβάνει το αποτέλεσμα της προσπάθειάς του». Μέσα σε αυτά τα πλαίσια, το Υπουργείο εισήγαγε και το πρόγραμμα ΔΔΚ (Δράση, Δημιουργικότητα, Κοινωνική προσφορά) με στόχο την «ενίσχυση της δημιουργικής απασχόλησης» και την «προώθηση του εθελοντισμού» στους μαθητές. Είναι όμως έτσι;

Να δράσει κανείς ή να μην δράσει:

Η ΔΔΚ περιλαμβάνει δραστηριότητες ενδοσχολικές (π.χ. συμμετοχή σε εθνικές γιορτές, εκκλησιασμό, ομίλους, θεατρικό έργο, εκδρομές) και μη εργάσιμου χρόνου (π.χ. παρελάσεις, έρανοι, προσκοπέιο, κατηχητικό).

Στη ΔΔΚ, πολλές από τις ενδοσχολικές δραστηριότητες είναι υποχρεωτικές και για αυτό παίρνουν απουσίες. Όταν ξεπεραστεί το όριο των απουσιών ο μαθητής παραπέμπεται σε εξέταση το Σεπτέμβριο. Οι εθελοντικές δραστηριότητες βαθμολογούνται.

Τι γίνεται όμως όταν ένας μαθητής, για λόγους συνείδησης -τα πιστεύω του- δεν θέλει να παραλάυνει, να εκκλησιάζεται ή να συμμετέχει σε εθνικές γιορτές; Μπορεί να σκέφτεστε ότι οι περισσότεροι μαθητές είναι πρόθυμοι να συμμετέχουν σε τέτοιες δραστηριότητες αλλά αυτό δεν είναι αλήθεια αφού, εκτός από αυτούς που αναφέραμε, στα σχολεία υπάρχουν και μαθητές αλλοεθνείς ή αλλόθρησκοι. Οπότε αυτά τα παιδιά χάνουν την ευκαιρία να συμμετέχουν στις περισσότερες δραστηριότητες του προγράμματος κι έτσι μια χαμηλή βαθμολογία θα χαρακτηρίσει, κι αυτούς, ως μη δημιουργικούς και χωρίς κοινωνική προσφορά!;

Να είναι κανείς δημιουργικός ή να μην είναι:

Η ΔΔΚ επίσημα γράφεται μόνο στο απολυτήριο της Γ' λυκείου γιατί αυτή η βαθμολογία μετρά για την εισδοχή μαθητών σε αγγλικά πανεπιστήμια του εξωτερικού (κυρίως της Αγγλίας). Οι μαθητές προσπαθούν να έχουν ψηλούς βαθμούς στα μαθήματά τους γιατί έτσι μόνο θα είναι δεκτοί σε κάποιο πανεπιστήμιο. Συχνά το άγχος και το υπερβολικό διάβασμα δεν τους αφήνει περιθώριο να αναπτύξουν τις διανοητικές τους ικανότητες και να αποκτήσουν ουσιαστικές γνώσεις. Το μόνο πράγμα που

έχουν στο μυαλό τους είναι τα SOS θέματα που θα μπουν στις εξετάσεις.

Μήπως και στη ΔΔΚ επαναλαμβάνεται η ίδια ιστορία; Ξανά ο μαθητής κυνηγάει το βαθμό. Ρώτησα συμμαθητές μου γιατί συμμετέχουν στις γιορτές (χορωδία, ορχήστρα, απαγγελία) και πήρα ως απάντηση «για το βαθμό». Οι μαθητές ξεχνούν τον στόχο που έχει βάλει το υπουργείο, τον εθελοντισμό, αλλά δεν είναι δικό τους το φταίξιμο. Είναι οι καταστάσεις που τους αναγκάζουν να γίνουν βαθμοθήρες.

**ΕΓΩ ΘΑ ΠΑΡΩ ΤΟ ΒΑΘΜΟ ΜΟΥ, ΣΙΓΟΥΡΑ ΝΑΙ!
ΓΙΑ ΤΟΝ ΚΑΛΟ ΤΟΝ ΕΛΕΓΧΟ ΜΟΥ, ΣΙΓΟΥΡΑ ΝΑΙ!**

Να δώσεις: (πόσα θα πάρεις:)

Ακούω συχνά από καθηγητές, κυρίως θεολόγους και φιλόλογους, να αναφέρονται στον αλτρουισμό. Η ΔΔΚ όμως δεν καλλιεργεί τον αλτρουισμό αλλά αντίθετα τον ανταγωνισμό. Όταν οι μαθητές βαθμολογούνται κάθε φορά που προσφέρουν, μαθαίνουν να δίνουν μόνο όταν παίρνουν. Έτσι και στη ζωή τους, ως αυριανοί πολίτες, κάθε φορά που θα βοηθούν τον συνάνθρωπό τους θα περιμένουν αντάλλαγμα. Ακόμα κι αν αυτό είναι μια θέση στον παράδεισο!

Έτσι, η «δημιουργία» γίνεται τυποποίηση κι ο «εθελοντισμός» καταναγκαστικός! Αν θέλουν (που τελικά φαίνεται ότι δεν θέλουν) να φτιάξουν ένα δημιουργικό σχολείο που θα προσφέρει, πρέπει να γινει μέσα από όλα τα μαθήματα όχι μόνο από ένα μάθημα.

**Ισαβέλλα Φλωρεντίν
Λύκειο Κύκκου Α'**

ΘΕΛΟΥΜΕ ΝΑ ΝΤΥΝΟΜΑΣΤΕ ΣΑΝ ΑΝΘΡΩΠΟΙ. ΑΩΗΣΤΕ ΜΑΣ!!!!

Το 3ο τρίμηνο άρχισαν και πάλι οι παρατηρήσεις για το αν φοράμε σωστά την στολή μας. Καθηγητές έρχονται συνεχώς στις τάξεις μας, επιβλέπουν την στολή μας, κάνουν τις παρατηρήσεις τους και φεύγουν.

Η ΠΣΕΜ ζήτησε να εισαχθεί το τζιν από το 3ο τρίμηνο, αλλά ο κ. Άκης Κλεάνθους, νέος Υπουργός Παιδείας*, αρνήθηκε, λέγοντας ότι θα το κανονίσει για το Σεπτέμβριο.

Πριν το Πάσχα, βγήκαν στις εφημερίδες άρθρα που έλεγαν ότι ο νέος υπουργός θα φωτογραφίζει τους μαθητές για να δει αν τηρούν τους κανονισμούς για την στολή. Στο σχολείο μας έχουμε την εντύπωση πως είδαμε αυτούς τους φωτογράφους αλλά, όταν ρωτήσαμε τι κάνουν, είπαν ότι φωτογράφιζαν τα παιδιά που αθλούνταν....

Στις 16 Απρίλη, ο υπουργός δήλωσε στην τηλεόραση ότι όχι μόνο δεν θα αλλάξει η στολή, αλλά θα γυρίσουμε πίσω όπως πριν και δεν θα δικαιούνται οι μαθητές ούτε μακριά μαλλιά, ούτε κοσμήματα, ούτε γένια!

Αυτός ήταν τελικά ο στόχος του! Να πάρει πίσω όλα όσα κερδίσαμε πέρυσι με τους αγώνες μας για να καταργηθεί η στολή.

Εδώ και ένα περίπου χρόνο που έχει «χαλαρώσει» η στολή (κι οι μαθητές μπορούν να έχουν μακριά μαλλια και να φορούν και μπλούζες πέρα από πουκάμισα), όλα τα γεγονότα δείχνουν ότι χρειάζεται όχι να επιστρέψουμε πίσω, αλλά να καταργήσουμε την στολή, αν θέλουμε καλύτερη παιδεία.

Τον προηγούμενο Νοέμβριο, εξωσχολικοί μαθητές μπήκαν στο English school κι επιτέθηκαν σε Τ/κ μαθητές. Κανείς δεν κατάλαβε

ότι ήταν εξωσχολικοί, γιατί φορούσαν την στολή του σχολείου!

Η «Σημερινή» δημοσίευσε ότι οι σχέσεις μαθητών - καθηγητών έγιναν καλύτερες τώρα που έχουν χαλαρώσει με την στολή. Γιατί οι μαθητές σταμάτησαν να νιώθουν τους καθηγητές σαν αστυνομικούς που το μόνο που τους νοιάζει είναι η εμφάνιση κι όχι η μάθηση κι η γνώση. Κι αυτό το ζούμε στα σχολεία μας που παρόλο που μας κάνουν κάποιες παρατηρήσεις οι καθηγητές, δεν έχουν πρώτη προτεραιότητα να

δουν αν φοράμε τη στολή μας, αλλά αν θα μάθουμε πέντε πράγματα. Κι εμείς, αντί να φοβόμαστε και να σκεφτόμαστε μήπως παραβούμε τους κανόνες για την στολή, σκεφτόμαστε περισσότερο τι γίνεται μέσα στο μάθημα, κι ασχολούμαστε με το τι μαθαίνουμε κι όχι με το πώς φαινόμαστε!

Θέλουμε να μας αντιμετωπίζουν ως ανθρώπους! Ως σκεπτόμενους ανθρώπους! Αν συνεχίσουμε να φοράμε την στολή το μόνο που θα καταφέρουν είναι να μας νοιάζει μόνο το φαίεσθαι κι όχι το είναι! Αν είμαστε ελεύθεροι να φοράμε ότι μας κάνει να νιώθουμε άνετα, θα μπορούμε να μαθαίνουμε καλύτερα!

Αν ο υπουργός επιμένει, πρέπει να τον σταματήσουμε! Δεν μπορεί να μας καταργήσει όλα αυτά που κερδίσαμε πέρυσι με τόσες θυσίες που κάναμε!

Θελουμε να καταργηθεί η στολή!!

**Στέφανη Χριστοφή
Λύκειο Κύκκου Α'**

Πού πάνε οι εκδρομές οεο;

Στις αρχές του Μάρτη, το νέο σχολείο της Αγίας Φύλας, έγινε η αφορμή για σχολιασμό και συζητήσεις. Ο πρόεδρος του συνδέσμου γονέων έγινε στόχος επίθεσης με αυγά από μαθητές που ήταν θυμωμένοι για την ακύρωση της εκδρομής σε άλλη πόλη που διοργάνωνε το μαθητικό συμβούλιο.

Πέρυσι οι εκδρομές που γίνονταν από τα σχολεία και το Υπουργείο Παιδείας στην Ελλάδα καταργήθηκαν και σε αυτό συναίνεσαν και οι σύνδεσμοι γονέων χωρίς να ρωτήσουν τους μαθητές ή να προτείνουν κάποια εναλλακτική. Το αποτέλεσμα αυτής της κατάργησης είναι η έξαρση των τριήμερων εκδρομών στο εσωτερικό της Κύπρου. Οι μαθητές έχουν ανάγκη να βρίσκονται με τους συμμαθητές τους σε μη σχολικό περιβάλλον κι αυτό επιδιώκουν με αυτές τις εκδρομές. Κι αφού δεν τους στηρίζει κανείς, το κανονίζουν μόνοι τους.

Αυτό βέβαια έχει και τα αρνητικά του.

Ο λόγος που ακυρώθηκε η εκδρομή λένε ήταν επειδή ανακάλυψαν ότι κάποιοι μαθητές αισχροκερδούσαν εις βάρος των συμμαθητών τους. Αυτό δεν είναι περίεργο αφού η εκδρομή αφήνεται να οργανώνεται από κάποιους μαθητές. Κανένας δεν είχε ολόκληρη την εικόνα των προσφορών και των επιλογών για να αποφασίσουν συλλογικά. Οπότε οι μαθητές πέφτουν όχι θύματα μόνο των συμμαθητών τους, αλλά και διαφόρων ξενοδόχων, μαγαζάτορων κ.λπ.

Η λύση για τις εκδρομές όμως δεν είναι η κατάργησή τους αλλά η καλύτερη οργάνωσή τους. Οι αποφάσεις να παίρνονται με διαφανείς διαδικασίες, από επιτροπή μαθητών με τη βοήθεια των γονιών και των καθηγητών. Η επιτροπή αυτή θα πρέπει να παρουσιάζει τις επιλογές που έχει και τις προτάσεις ώστε να παίρνονται συλλογικά οι αποφάσεις με βάση το συμφέρον των μαθητών κι όχι το συμφέρον κάποιων.

ΝΙ, ΑΚ

« Α Κ Α Μ Α Σ »

Η ταινία «Ακάμας» του Πανίκου Χρυσάνθου είναι από τις πιο πολυσυζητημένες του κυπριακού κινηματογράφου. Δέχτηκε πόλεμο από τη «γέννησή» της καθώς η κυπριακή κυβέρνηση δεν έδωσε έγκριση για την χορηγία. Αυτό έγινε γιατί θεώρησαν ιεροσυλία το περιεχόμενο της ταινίας για το πώς παρουσιάζονταν οι «ήρωές μας» και οι «εχθροί». Οπότε η ταινία βγήκε με χίλια βάσανα και χρέη από τον σκηνοθέτη και παρά τον συνεχή πόλεμο είχε αρκετά μεγάλη επιτυχία.

Τα όσα παρουσίασε η ταινία για την σκοτεινή περίοδο 55-74 της κυπριακής ιστορίας δεν ήταν πολύ εύκολο να τα δεχτεί κανείς. Όμως είναι καιρός κάποιος να προκαλέσει την «αλήθεια» που μας παρουσιάζουν στο σχολείο για το τι πραγματικά έγινε.

Έτσι στα διαλείμματα ακούστηκαν διάφορα σχόλια.

Αρκετοί ενοχλήθηκαν γιατί δεν μπορούν να αποδεχτούν ότι οι Τ/κ είναι κι αυτοί άνθρωποι που μπορούν να έχουν και ευαισθησίες και μερικές φορές ίσως και να ξεπερνούν σε αυτό το επίπεδο και κάποιους Ε/κ .

Άλλοι δεν μπορούσαν να σκεφτούν ότι τα μέλη της ΕΟΚΑ, στα πλαίσια του αντάρτικου και κάτω από την ιδεολογία μίσους που τους προωθούσαν μπορεί να ήταν δολοφόνοι και δολοπλόκοι, ακόμη και μεταξύ τους.

Όμως η ταινία δεν καταπιεί μόνο με αυτούς τους δύο χαρακτήρες. Μέσα σε μια παρουσίαση της καθημερινότητας μιας οικογένειας και τις σχέσεις με το τότε κοινωνικό περιβάλλον έχτισε με μεγάλη επιτυχία όλες τις εκφάνσεις και διαθέσεις των καθημερινών ανθρώπων που έζησαν εκείνη την εποχή.

Έτσι, όποια κι αν ήταν τα συναισθήματα που προκάλεσε, βγαίνοντας από το σινεμά η κύρια φράση που ακουγόταν ήταν «εν τζιαι 'ν' ψέματα», που δικαίωσε κάθε δυσκολία που πέρασε ο σκηνοθέτης για να μπορεί να την προβάλει.

OSCARS —

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ ΕΠΙΣΚΕΨΤΗΚΑΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΚΥΠΡΟ!!!

Τα βραβεία Oscar για την Κύπρο είναι λιγοστά... αλλά θελήσαμε κι εμείς να δώσουμε τα (έστω λίγα) βραβεία σε άτομα που ξεχώρισαν τόσο το 2006 όσο και το 2007...

Λοιπόν, ορίστε οι Μεγάλοι Νικητές των βραβείων Oscar:

OSCAR ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΟΥ ΣΚΑΝΔΑΛΟΥ:

Το Γενικό Νοσοκομείο Λευκωσίας έχασε το βραβείο μέσα από τα χέρια του με την είδηση «ΚΑΤΑΝΑΛΩΝΕΙ ΡΕΥΜΑ 15 ΧΙΛΙΑΔΩΝ ΛΙΡΩΝ ΤΗ ΜΕΡΑ» και κέρδισε το outsider! Το ΕΥΡΩ είναι πλέον το μεγαλύτερο σκάνδαλο! Να, περιμένουμε την 1η Ιανουαρίου 2008 λες και θα γίνει καμιά εκδήλωση στην Πλατεία Ελευθερίας, σαν αυτή της 1ης Μαΐου 2004 που μπήκαμε στην Ε.Ε., καλή ώρα, και θα φέρουμε και τραγουδιστές να το γιορτάσουμε! Τα κόμματα της Κύπρου βρίσκονται σε συμφωνία, εμ βέβαια! Ο ένας θέλει αναστολή, λες και η Ω!ΝΑΙ (βλ. ΟΝΕ) είναι Εθνική Φρουρά, ο άλλος λέει ναι, ο παράλλος ζητά τροποποιήσεις και οι υπόλοιποι... περιμένουν την εκδήλωση που λέγαμε...

OSCAR ΚΑΛΥΤΕΡΗΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ ΚΑΙ ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑΣ:

Φυσικά και η ρήξη του τείχους στην οδό Λήδρας είναι η νικήτρια! Η «εκδήλωση» έγινε τέτοια ώρα (μαύρα μεσάνυχτα... και στη ζούλα...) που... όλοι θα μπορούσαν να πανε να το δούν, με Hollywood φάση και τέτοια... Μόνο τα πυροτεχνήματα έλειπαν! Αυτό με προβληματίσει! Έλεγα κοτζαμ Oscar Παραγωγής χωρίς πυροτεχνήματα; ΝΤΡΟΠΗ!

OSCAR Α' ΓΥΝΑΙΚΕΙΟΥ ΡΟΛΟΥ:

Πίσω από ένα επιτυχημένο δημαρχείο κρύβεται μια επιτυχημένη γυναίκα... Ναι, η Ελένη Μαύρου είναι η νικήτρια αυτού του Oscar για τη συλλογική δουλειά της στο δήμο Λευκωσίας. Μα δείτε τι ωραία πεζοδρόμια έφτιαξε! Άστε το γεγονός ότι κάποιοι άνθρωποι παρκάρουν τα αυτοκίνητά τους έτσι ώστε να κρύβουν τα τόσο ωραία πεζοδρόμια... Κρίμα, τόσοι κόποι άδικα. Καλά! Η αστυνομία μόνο να παίζει ξύλο ξέρει...

Όλα γίνονται για ένα λόγο, ας μην το ξεχνάμε! Είμαι πολύ σίγουρος ότι η Ελένη Μαύρου βλέπει τα προγνωστικά της Eurovision και θέλει να αρχίσει έναν εμφύλιο μεταξύ των δήμων, αλλά θέλει να κάνει σίγουρα την καλύτερη εντύπωση έτσι ώστε το "Comme si Comme sa" να φέρει απευθείας το διαγωνισμό στη Λευκωσία!!!

...I'D LIKE TO THANK BIG OIL...

OSCAR Α' ΑΝΔΡΙΚΟΥ ΡΟΛΟΥ:

Και πάλι κέρδισε το outsider... Ο Νέος Αρχιεπίσκοπος πάσης Κύπρου και νέας Ιουστινιανής χάνει το βραβείο για τα θρησκευτικά σχολεία που θέλει να ιδρύσει, και το Oscar Α' Ανδρικού ρόλου απονέμεται... στο Γιώργο Λιλλήκα!!! Ο κύριος Υπουργός Εξωτερικών δεν κατάφερε μόνο να φέρει εις πέρας τις εργασίες για την εξόρυξη πετρελαίου αλλά, κατάφερε και να καλλιεργήσει τον εθνικισμό μέσα από την υπόθεση με τα Πετρέλαια (που, παρεμπιπτόντως, ήταν υποψήφιο για το Oscar Μεγαλύτερου Σκανδάλου) με τα καυστικά του σχόλια για την Τ/Κ πλευρά... και μετά μιλάει για συνύπαρξη...

Φώτης Φωτίου
Λύκειο Κύκκου Α'

Η Νεολαία Ενάντια στον Εθνικισμό στην Κύπρο παλεύει:

Ενάντια στον εθνικισμό

- Το κυπριακό πρόβλημα μπορεί να λυθεί μόνο μέσα από την ουσιαστική επαναπροσέγγιση των δύο κοινοτήτων, από τη βάση της νεολαίας και των απλών εργαζομένων και έξω από κυβερνήσεις και παραδοσιακά κόμματα των οποίων η πολιτική έχει αποδειχθεί αποτυχημένη.
- Ο εθνικισμός μας οδήγησε στο παρελθόν στο πραξικόπημα, την εισβολή και τη διχοτόμηση της Κύπρου. Αν επικρατήσει ξανά θα έχουμε ανάλογες καταστροφικές συνέπειες.
- Η λύση του κυπριακού περνά για μας μέσα από την πάλη ενάντια στον εθνικισμό και σ' όσους τον καλλιεργούν - αυτοί είναι όχι μόνο η ακροδεξιά αλλά και οι άρχουσες τάξεις και στις δυο πλευρές του νησιού που τον καλλιεργούν για τα δικά τους συμφέροντα, στα πλαίσια του ανταγωνισμού τους ποιος θα πάρει περισσότερα στην περίπτωση συμφωνίας για μια λύση, αλλά και για να αποπροσανατολίζουν τα λαϊκά στρώματα και τη νεολαία από τα καθημερινά προβλήματα ώστε να μην παλεύουν εναντίον τους.

Για μια άλλη παιδεία, χωρίς εθνικισμούς, δημόσια, δωρεάν, για όλους

- Για μια παιδεία χωρίς εθνικιστικά συνθήματα (διδασκεία ύλη, στάση ορισμένων εκπαιδευτικών, αναλυτικά προγράμματα του επίσημου κράτους)
- Για μια παιδεία που δεν μας θέλει «στρατιωτάκια» και «μαλι-στάνθρωπους», επιστρατεύοντας υποχρεωτική μαθητική στολή, υποχρεωτική παρουσία σε μαθητικές παρελάσεις στις εθνικές γιορτές
- Για μια παιδεία που ο ετσιθελισμός και ο αυταρχισμός δεν θα έχουν θέση
- Για μια παιδεία δημοκρατική, με ελευθερία της σκέψης, του λόγου, κάθε μορφής έκφρασης.

Για το δικαίωμα στην επιλογή

- Για χώρους νεολαίας στους οποίους να μπορούμε ελεύθερα να αναπτύξουμε τις πρωτοβουλίες και τα ταλέντα μας, χωρίς να μας καπελώνουν υπάλληλοι του κράτους και χωρίς να πρέπει να πληρώνουμε περιουσίες ολόκληρες
- Για στέκια νεολαίας σε κάθε δήμο, αυτοδιαχειριζόμενα από εμάς τους ίδιους, όπου να μπορούμε δωρεάν να αναπτύξουμε τα ταλέντα μας στη μουσική, το τραγούδι, το θέατρο, τη φωτογραφία, και να φτιάξουμε ομίλους και συλλόγους
- Αθλητικά κέντρα και κολυμβητήρια σε κάθε δήμο, με δωρεάν παροχή των υπηρεσιών.

Ενάντια σε κάθε μορφή ρατσισμού

- Ενάντια στη θρησκευτική ανελευθερία, υπέρ της ανεξίθρησκιας και τον απόλυτο διαχωρισμό εκκλησίας και κράτους

- Ενάντια στη γυναικεία καταπίεση (οικονομική, κοινωνική, σεξουαλική)
- Ενάντια στις διακρίσεις, την καταπίεση και την αστυνομική βία κατά των μεταναστών, πολιτικό άσυλο για όλους τους πρόσφυγες
- Συστήριση και άμυνα ενάντια στις νεοφασιστικές οργανώσεις και ομάδες

Ενάντια στην καπιταλιστική παγκοσμιοποίηση και τη φτώχεια

- Ενάντια στην καπιταλιστική παγκοσμιοποίηση που κάνει τους φτωχούς φτωχότερους και τους πλούσιους πλουσιότερους
- Ενάντια στην καταλήστευση των χωρών του τρίτου κόσμου από τις πλούσιες χώρες (ΗΠΑ, Ε.Ε., κλπ), υπέρ της κατάργησης όλων των χρεών των φτωχών χωρών
- Ενάντια στην καταστροφή του περιβάλλοντος που θυσιάζεται στο βωμό των κερδών του κεφαλαίου και των πολυεθνικών
- Ενάντια στη φτώχεια, την ανεργία, τους πολέμους που επικρατούν στον πλανήτη. Ενάντια στις πολυεθνικές που καταδικάζουν ένα δισεκατομμύριο ανθρώπους στην πείνα και τον υποσιτισμό σε καθημερινή βάση.

Διεθνισμός

Πιστεύουμε στην αναγκαιότητα του διεθνισμού, επειδή καταλαβαίνουμε πως κανένα από τα σημερινά προβλήματα δεν μπορεί να λυθεί πάνω σε εθνική βάση, χωρίς συνεννόηση, επαφές και συντονισμό των αγώνων μας σε πανευρωπαϊκό και διεθνές επίπεδο. Έτσι, βρισκόμαστε σε στενή επαφή και συνεργασία με τη Νεολαία ενάντια στο Ρατσισμό στην Ευρώπη (Youth against Racism in Europe - YRE) και τη διεθνή νεοαιχιστική οργάνωση Διεθνής Σοσιαλιστική Δράση (International Socialist Resistance - ISR).

Για μια άλλη κοινωνία

- Πίσω από όλα αυτά βρίσκεται η εξουσία του κεφαλαίου και των πολυεθνικών, το καπιταλιστικό σύστημα.
- Παλεύουμε για την ανατροπή της εξουσίας του κεφαλαίου, για μια άλλη κοινωνία, στην οποία θα υπάρχει δικαιοσύνη και ισότητα, χωρίς παιδιά ενός κατώτερου θεού. Μια κοινωνία στην οποία η εξουσία δεν θα ανήκει σε μια ελάχιστη μειοψηφία πάμπλουτων καπιταλιστών.
- Παλεύουμε για μια κοινωνία σοσιαλιστική. Στην οποία ο πλούτος και τα μέσα παραγωγής θα ανήκουν στην κοινωνία και θα τα διαχειρίζονται όλοι με δημοκρατία, διαφάνεια και έλεγχο. Μια κοινωνία σοσιαλιστική, που καμία σχέση δεν θα έχει με τα δικτατορικά καθεστώτα που υπήρχαν στην πρώην Σοβιετική Ένωση και το Ανατολικό Μπλοκ, ούτε και με τους απατεώνες ηγέτες των σοσιαλιστικών κομμάτων που είναι σοσιαλιστές στο όνομα και καπιταλιστές στην πράξη.

ΕΛΑ ΣΕ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ ΜΑΖΙ ΜΑΣ!

ΤΗΛ.: 99190164 • E-MAIL: youthagainstnationalism@gmail.com

BLOG: <http://youthagainstnationalism.wordpress.com>